Քառասուներորդ համարի թաքնված պատմությունը — հինգերորդ թիվը

Առաջին չորս հոդվածների թարմացում

Jeff Pippenger
2026-04-01

Երբ մենք վերադառնում ենք՝ բացահայտելու քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը, խոհեմ է նախ վերանայել այս շարքի առաջին չորս հոդվածների հիմնական դրույթները։ Այս շարքի չորս հոդվածներից առաջինը ներկայացրեց մարգարեական մեկնաբանություն՝ Քրիստոսին պատկերելով որպես Հուդայի ցեղի Առյուծ (և Ալֆա ու Օմեգա), որը Դանիել 11-րդ գլխի հատվածները վճռական պահերին արձակում է՝ առաջնորդելու 144,000-ի վերջնական բարեփոխչական շարժումը։ Այն ցույց է տալիս, որ առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմությունը համընկնում է երրորդ հրեշտակի պատգամի պատմության հետ, և այդպիսով նույնականացնում է, որ 1989 թվականին (1863 թվականի ադվենտիստական ապստամբությունից 126 տարի անց) Առյուծը արձակեց Դանիել 11.40–45 համարները։ Այդ արձակված համարները հետագծում են պապականության 1798 թվականի մահացու վերքը, դրա բժշկումը վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միության միջոցով, որը տանում է դեպի Արմագեդոն՝ քառասունհինգերորդ համարի «փառավոր սուրբ լեռան» մոտ։ Երբ հարյուր քառասունչորս հազարի շարժումը մոտենում է Միացյալ Նահանգներում շուտով վրա հասնող կիրակնօրյա օրենքին, քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը (որը ձգվում է 1989 թվականից մինչև այդ կիրակնօրյա օրենքը) սկսեց արձակվել 2023 թվականի հուլիսին։

Հենվելով Էլեն Ուայթի այն մեկնաբանության վրա, որ Դանիելի չբացված գրքի վերջին օրերին վերաբերող մասը առաջ է բերում «գիտության աճ», որը մի ժողովուրդ է պատրաստում կանգնելու, «յուղը» տասը կույսերի առակում նույնացվում է Սուրբ Հոգու, աստվածային լուրերի և բնավորության հետ։ Այդ բացվելը գործարկեց Դանիել 12:10-ի եռակի փորձության գործընթացը, որտեղ շատերը «կմաքրվեն, կսպիտականան և կփորձվեն»։ Այդ պատմությունը ներկայացնում է մի քանի մարգարեական կետեր, երբ մարգարեությունը բացվեց՝ սկսած 1989 թվականից, 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից և 2023 թվականի հուլիսից։ Այդ տարբեր բացվելները ներկայացնում են 1989 թվականից մինչև 9/11 ընկած ժամանակաշրջանը, 9/11-ից մինչև շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը ընկած ժամանակաշրջանը, և հապաղման ժամանակի շրջանը՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ից մինչև 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ը, երբ Կեսգիշերյան Աղաղակի լուրը աստիճանաբար բացվում է մինչև կիրակնօրյա օրենքը։

Հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ լինելու թեկնածուների արթնացումը, որը ներկայացված է Եզեկիել 37-ի չոր ոսկորներով և Հայտնություն տասնմեկի՝ Հոգով լցվելիս ոտքի կանգնող երկու վկաներով, կատարվում է կնիքների բացմամբ։ Եթե Աստծո ժողովուրդը չարթնանա այս «թանկագին լույսին», որը ցույց է տալիս

պապական իշխանության և կիրակնօրյա օրենքի նման վտանգները, հերձվածները մաղում են նրանց (անջատելով որոմը ցորենից)։ Ավելի վաղ մարգարեական սահմանանշաններ, ինչպես 1888 թվականի Բլերի օրինագիծը և Patriot Act-ը, ճանաչվում են որպես մարգարեական նախազգուշացումներ։ Առաջին հոդվածը ցույց է տալիս, որ Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխում ներկայացված մարգարեական պատմության բոլոր նախորդ գծերը կրկնվում են 40-45 համարներում։ Այդ հոդվածը ցույց է տալիս, որ գազանի պատկերը նախ կազմավորվում է Միացյալ Նահանգներում, ապա՝ աշխարհում, ինչպես նախապատկերված է 321 թվով և առաջին կիրակնօրյա օրենքով, որին հաջորդում է գազանի համաշխարհային պատկերը, նախապատկերված 538 թվով, երբ Միքիայելը կանգնում է և փորձաշրջանը փակվում է։

Չորս հոդվածներից երկրորդը շարունակում է մարգարեական շրջանակը՝ 2001 թվականի Patriot Act-ը նույնացնելով որպես Միացյալ Նահանգների «խոսելը»՝ Հայտնություն 13:11-ի կատարման մեջ։ Patriot Act-ը երեք սահմանադրական ուրացություններից առաջինն էր, որոնք զուգահեռվում են Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության սկզբի երեք հանգրվաններին՝ 1776 թվականի Անկախության հռչակագիր, 1789 թվականի Սահմանադրություն և 1798 թվականի Alien and Sedition Acts։ 1888 թվականի ձախողված Blair Bill-ը՝ ազգային կիրակնօրյա օրենք հաստատելու փորձը, հետ էր վերցվել՝ նման լինելով Կեստիոսի պաշարմանը 66 թվականին. երկուսն էլ նախապատկերում էին 2001 թվականը, երբ Patriot Act-ը Միացյալ Նահանգներում սկսեց գազանի պատկերի փորձության ժամանակաշրջանը։ Patriot Act-ը համընկնում է 1776 թվականի հետ և անգլիական «անմեղ, մինչև մեղավորությունն ապացուցվի» ընդհանուր իրավունքը փոխարինեց հռոմեական «մեղավոր, մինչև անմեղությունն ապացուցվի» քաղաքացիական իրավունքով։ Միջին հանգրվանը, որ ներկայացված է 1789 թվականով՝ 2022 թվականի հունվարին սկսված Pelosi Trials-ը, քաղաքական իրավական հետապնդման, կեղծ դրոշի գործողությունների և գործակալական կոռուպցիայի միջոցով ոտնահարեց ինչպես ընթացակարգային, այնպես էլ նյութական due process-ը՝ բացահայտորեն մերժելով հիմնարար իրավունքները։ Խոսելու այս երեք հանգրվանները՝ 2001 թվականի Patriot Act-ը, 2022 թվականի Pelosi Trials-ը և գալիք կիրակնօրյա օրենքը, աստիճանաբար ուրանում են ԱՄՆ Սահմանադրության յուրաքանչյուր սկզբունք։

Այնուհետև բողոքականությունը ձեռք-ձեռքի է տալիս պապականության և սպիրիտիզմի հետ՝ այդ եռակի միության մեջ, և այդ պահին Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես, լիովին ձևավորում է գազանի պատկերը, լցնում է իր փորձաշրջանի բաժակը և դադարում է որպես վեցերորդ թագավորություն։ Ազգային ուխտադրժությանը ապա հետևում է ազգային կործանումը։ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ այդ խոսելը նախապատկերվում է Կոստանդինի 321 թվականի սկզբնական և առաջին կիրակնօրյա օրենքով, իսկ ապա ավարտական և վերջին կիրակնօրյա օրենքը ներկայացվում է 538 թվականով։

Այս բոլոր իրադարձությունները թաքնված են Դանիել 11:40-ի մարգարեական պատմության մեջ, որը զուգահեռ է ինչպես միլլերիտական, այնպես էլ Քրիստոսից

մինչև խաչի գծերին։ Հայտնություն 12:15–16-ը Սահմանադրությունը ներկայացնում է որպես այն «երկիրը», որը մի ժամանակ կլանեց վիշապի հալածանքի հեղեղը, սակայն ի վերջո խոսում է որպես վիշապ՝ շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ։ Էլեն Ուայթի նախազգուշացումը Testimonies-ի 5-րդ հատորում (էջեր 711 և 451, 452), թե ամեն կրոնական օրենսդրություն, որ զիջում է պապականությանը, և որ կիրակնօրյա օրենքը կհայտնի վիշապի ոգին, հաստատում է, որ 1776, 1789 և 1798 թվականների երեք քայլերը ուղենիշներ են, որոնք նախատիպում են վերջնական երեքաստիճան փորձության ընթացքը, որն ավարտվում է վերջին փորձությամբ, և հենց այդ փորձության ընթացքն է, որ պատրաստում է Աստծո ժողովրդին կանգուն մնալու։

Երրորդ հոդվածը հետագայում ևս զարգացնում է Էլեն Ուայթի նախազգուշացումները «Վկայություններ», հ. 5, էջ 451, 452-ում՝ պնդելով, որ շուտով Միացյալ Նահանգներում գալիք կիրակնօրյա օրենքը նշանավորում է այն վճռական պահը, երբ ազգը լիովին խզվում է արդարությունից, իրագործում է եռակի միությունը (բողոքականությունը ձեռք մեկնելով դեպի հռոմեականությունը և սպիրիտուալիզմը)։ Այնուհետև Միացյալ Նահանգները ուրանում է որպես բողոքական և հանրապետական կառավարություն իր սահմանադրական ամեն մի սկզբունքը և տարածում պապական մոլորությունները։ Սա այն ազդանշանն է, որ Աստծո երկայնամտության սահմանը հասել է իր ավարտին՝ այսպես լցնելով ազգի անօրենության բաժակը, պատճառ դառնալով ողորմության հրեշտակի հեռանալուն և սկիզբ դնելով ազգային կործանմանը։ Ապա հինգերորդ կնիքից նահատակների աղաղակի՝ «Մինչև ե՞րբ» հարցի պատասխանը գալիս է, երբ պապական նահատակների երկրորդ խումբը լրացվում է։ Վիշապի ոգին բացահայտվում է, երբ «կիրակնօրյա շարժումը» խոսում է՝ ծառայելով որպես արդի «ամայացման պղծություն» (որի մասին խոսել է Դանիելը և որին հղում է արել Քրիստոսը)՝ որպես կործանումից առաջ քաղաքներից փախչելու նշան։ Կիրակնօրյա օրենքը Սահմանադրության աստիճանական ուրացման եզրափակումն է, որը սկսվել է 2001 թվականին «Patriot Act»-ով (նախապատկերված 1888 թվականի Blair Bills-ով, Կեստիոսի 66 թ. մ.թ. պաշարումով, Քրիստոսի մկրտությամբ, 1840 թ. օգոստոսի 11-ով և Անկախության հռչակագրով)։

Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի ձևավորման ժամանակաշրջանը ներառում է բարդ երկակի գիծ՝ ընդգրկելով զուգահեռ Հանրապետական (քաղաքական) և բողոքական (կրոնական) «եղջյուրներ», որոնք ի վերջո միավորվում են եկեղեցի-պետություն կիրարկմամբ՝ կիրակնօրյա օրենքների հարկադրության մեջ։ Այդ փոխհարաբերությունը արտացոլում է պապական գազանի վրա կնոջ տիրապետությունը և լիովին դրսևորվում է Սահմանադրության՝ եկեղեցու և պետության տարանջատման հիմնարար սկզբունքի շրջման ժամանակ։

Ներքին առումով, գազանի պատկերի փորձության ժամանակը բոլոր մարդկանց մեջ քննում է բնավորության ձևավորումը (Քրիստոսի պատկե՞րը, թե Սատանայի գազանի պատկերը)՝ զատելով իմաստուն և հիմար կույսերին, մինչդեռ արտաքին առումով նույնականացնում է վերջին օրերի քաղաքական պայքարները, դաշինքները և խախտված դաշնագրերը։ 2001 թվականից մինչև Կիրակնօրյա օրենքի շրջանը սկիզբ է

դնում վերջին անձրևի շաղ տալուն (սկսվելով այն ժամանակ, երբ Հայտնություն 18-ի հրեշտակը իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին՝ երկիրը լուսավորելով Նյու Յորքի մեծ շենքերի անկմամբ)։ 9/11-ը սկսում է Լաոդիկեական Յոթներորդ-օրյա ադվենտիզմի մաղումը՝ Հայտնություն 10-ում ասվածի պես «փոքր գրքի» պատգամն ընդունելու կամ մերժելու միջոցով, որը պետք է ուտվի։ Ցորենն ու որոմները մնում են միասին մինչև դրանց բաժանումը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ հարյուր քառասունչորս հազարը բարձրացվում են որպես դրոշ, և գալիս է վերջին անձրևի լիակատար հեղման ժամանակը՝ համաշխարհային գազանի պատկերի կազմավորման ընթացքում, որի նախատիպն են 321-ից 538 թվականները։ Ապա Բաբելոնից մեծ բազմության հավաքումը սկսվում է և շարունակվում, մինչև Միքայելը կանգնի, և փորձության ժամանակը փակվի։ Սա համապատասխանում է այն բանին, որ դատաստանը նախ սկսվում է Աստծո տնից՝ 9/11-ից, ապա՝ Կիրակնօրյա օրենքից հետո տասնմեկերորդ ժամի մշակների նկատմամբ։

Երրորդ հոդվածն ընդգծում է, որ այն ժամանակաշրջանը, երբ երկնային փառքը և անցյալ հալածանքները միահյուսվում ու կրկնվում են, վերապրելու համար անհրաժեշտ է նախապես տիրապետել մարգարեությանը՝ Եսայիա 28-ի տող առ տող մեթոդաբանության միջոցով։ Այդ մեթոդաբանությունը օրինակով դրսևորվում է Դանիելի արժանավորների, Քրիստոսի աշակերտների՝ Հոգեգալուստից առաջ, և հնոցի մոտ Շադրաքի, Մեշաքի ու Աբեդնագովի միջոցով, որոնք նախատիպավորում են նրանց, ովքեր պատրաստված են հաստատուն կանգնելու «Գրված է»-ի վրա՝ Սատանայի զարմանահրաշ գործերի և կեղծ նմանակումների մեջ։

Չորրորդ հոդվածը բացատրում է, որ Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի ձևավորման մարգարեական փորձության գործընթացը ընթանում է զուգահեռ և միահյուսված է սահմանադրական երեք նշանաքարերի հետ (2001 թվականին Patriot Act-ը՝ որպես սկզբնական «խոսելը», 2022 թվականին Pelosi Trials-ը՝ որպես միջինը, և կիրակնօրյա օրենքը՝ որպես վերջնականը)։ Փորձության գործընթացը պատրաստում է իմաստուն կույսերին (144,000-ին) դիմանալու հալածանքի պսակադիր փորձությանը, որը սկսվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ ազգային ուրացությունն առաջնորդում է դեպի կործանում։ Այդ ժամանակ Սատանան արձակում է զարմանահրաշ կեղծօրինակներ (հրաշքներով պնդելով, թե ինքն Աստված է), և երկնային փառքը միախառնվում է անցյալում բազմիցս կրկնված հալածանքների հետ՝ հնարավորություն տալով Աստծո ժողովրդին անսասան ընթանալ այն լույսի մեջ, որ բխում է Աստծո գահից։ Այս պատրաստությունը հայելանման կերպով արտացոլում է Քրիստոսի ռազմավարությունը Հովհաննես վեցերորդ գլխում (ինչպես մեկնաբանված է The Desire of Ages, 394-ում), որտեղ Նա թույլ տվեց մի խիստ փորձություն, որպեսզի վաղօրոք մաղի ինքնահետապնդող հետևորդներին՝ Իր ներկայությամբ զորացնելով ճշմարիտ աշակերտներին նրանց վերջնական փորձության համար (Գեթսեմանի, մատնության, խաչելության)։ Նմանապես, գազանի պատկերի փորձությունը՝ ներառելով ներքին բնավորության ձևավորումը (Քրիստոսի պատկերը՝ ընդդեմ Սատանայի գազանի պատկերի) և արտաքին եկեղեցի-պետություն միությունը, որը վերացնում է եկեղեցու և պետության բաժանումը, մաղում է Լաոդիկեական

ադվենտիզմը։ Փորձությունը մաքրագործում է իմաստուններին՝ Եսայիա 28-ի line-upon-line մեթոդաբանությամբ չկնքված լուրը ընդունելու միջոցով։

Չկնքված լույսը յոթերորդ կնիքի լույսն է (Հայտնություն 8:1–5), որը դրսևորվում է որպես երկրի վրա նետված կրակ՝ ի պատասխան սրբերի աղոթքների, ինչպես որ նախապատկերվեց Հոգեգալստյան հեղման ժամանակ կրակե լեզուներով։ Չկնքված լույսը ներկայացված էր նաև Միլլերի շարժման կեսգիշերյան աղաղակով (որը հավատքով մուտք գործելու նախապատրաստեց դեպի Ամենասուրբ Տեղը), և որը պիտի իրագործվի ժամանակակից կեսգիշերյան աղաղակում, որ չկնքվեց 2023 թվականի հուլիսին՝ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասունների ծածուկ պատմության շրջանակներում։

9/11-ից ի վեր վերջին անձրևի ցողման լուրը, ինչպես նաև պապության և կիրակնօրյա օրենքի վերաբերյալ գիտության աճը, որ ուղեկցվում է յոթ որոտների արձակմամբ, քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը՝ այս ամենը ներառված են Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության արձակման մեջ։ Գազանի պատկերի կազմավորման մանրամասն մարգարեական լուսավորությունը՝ ներառյալ թե՛ Հանրապետական և թե՛ Բողոքական եղջյուրների պայքարները, քաղաքական կուսակցությունները, լաոդիկեական ադվենտիզմը, 144,000-ի ի հայտ գալը, իսլամի երրորդ վայը, Ռուսաստանը, ՄԱԿ-ը, պապական իշխանությունը և Հասմոնեական զուգահեռները, իմաստուններին զինում է՝ ճանաչելու և յուրացնելու Աստծո առաջնորդությունը՝ առանց մոռանալու անցյալի առաջնորդությունը (Testimonies to Ministers, 31)։

«Փոքրիկ գիրքը» ուտելով (Հայտնություն 10), Բերիացիների ուսումնասիրման միջոցով պատմությունը նախապես ներսով յուրացնելով՝ հարյուր քառասունչորս հազարը խորաթափանցություն են ձեռք բերում՝ սատանայի խաբեությունների մեջ հաստատապես կանգնելու «Գրված է»-ի վրա։ Նրանց պատրաստությունը հնարավորություն է տալիս խուսափելու կորստյան համար ետ քաշվելուց (Եբրայեցիս 10:37–39, Ամբակում 2:4), և այնուհետև նրանք դրսևորվում են որպես փորձված ու հաստատված հաղթողներ, որոնք պահում են Աստծո պատվիրանները (հատկապես՝ չորրորդը) և Հիսուսի հավատը։ Նրանք են նրանք, ովքեր անցնում են վերջին ճգնաժամի միջով, որտեղ արդարը հավատքով է ապրում՝ հրեշտակների կողմից պաշտպանված, մինչդեռ անմիտները (որոնք մերժում են մեթոդաբանությունն ու լուրը) բախվում են զորեղ մոլորության և մնում առանց հույսի։ Սա համընկնում է Վկայություններ, հատոր 9-ի «Թագավորի գալստյան համար» գլխի հետ (սկսած 11-րդ էջից), իր 9/11 խորհրդանիշով, և այսպիսով նույնացնում է 9/11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը եղած ժամանակաշրջանը որպես կնքման ժամանակ, երբ իմաստունները հասկանում են Դանիել 11-ի ավարտը և ոչնչից չեն վախենում, բացի միայն անցյալի սրբազան պատմություններում Աստծո առաջնորդությունը մոռանալուց։

Չորս հոդվածները համատեղաբար ներկայացնում են Քրիստոսի մարգարեական մեկնաբանությունը՝ որպես Հուդայի ցեղի Առյուծի և Ալֆայի ու Օմեգայի, որը վճռորոշ պահերին բացում է Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի հատվածները՝ առաջնորդելու համար հարյուր քառասունչորս հազարի վերջին բարեփոխչական շարժումը։ 1989

թվականին՝ 1863 թվականի ադվենտիստական «ապստամբությունից» 126 տարի անց, Առյուծը բացեց Դանիել 11:40–45-ը՝ հայտնելով պապականության 1798 թվականի մահացու վերքի ապաքինումը քառակի միության մեջ (վիշապ, գազան և սուտ մարգարե), որը ներկայացված է քառասունմեկերորդ խոսքում, և տանելով դեպի Արմագեդոն՝ «փառավոր սուրբ լեռը», որտեղ պապականությունը ստանում է իր վերջնական դատաստանը քառասունհինգերորդ խոսքում: Այս բացվելը նախաձեռնում է շարժման սկիզբը՝ առաջ բերելով «գիտության աճ» (Selected Messages, book 2) «պապականության և կիրակի օրվա օրենքի» վերաբերյալ, և շարժման մեջ է դնում «մաքրվել, սպիտակեցվել և փորձվել» եռակի փորձությունը, ինչպես այն ներկայացված է Դանիել 12:10-ում:

Այս մտքերը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: